

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

V této rubrice uveřejňujeme jména občanů, kteří se v daném období dožívají věku 50, 55, 60, 61... a více roků.

Významného životního jubilea se dožili:

v říjnu:

Springerová Jaroslava
Plhákova Marie
Kodřousková Helena
Zdařilová Drahomíra

Podhorný Petr
Teltscher Miroslav
Valdesová Dana
Nevimová Irena

Srdečně blahopřejeme!

Vzpomínáme:

Za všechnu lásku a péči Tvou,
co s vděkem dnes Ti můžeme dát...
hrst krásných květů na pozdrav
a pak již jen vzpomínat.

Dne 31. října tomu bylo 6 roků,
kdy nás navždy opustil náš milovaný manžel,
tatínek, dědeček a pradědeček pan Antonín Rosta.

Dne 1. prosince by se dožil 80 roků.
Všem, kteří vzpomenu s námi, děkujeme.
Manželka a děti s rodinami

Líšnické ozvěny - obecní zpravodaj č. 173/21 Uzávěrka tohoto čísla 29. 10. 2021
Vydává: Obec Líšnice, tel. 583428006, email: ou_lisnice@raz-dva.cz,
IČO: 00636002. Vychází jako periodický tisk územně samosprávného celku, zpravidla jednou za měsíc. Datum vydání: 3. 11. 2021. Autor foto a nepodepsaných příspěvků: Mgr. Aleš Plhák. Cena: zdarma. Evidenční číslo: MK ČR E 16619
email redakce: lisnickeozveny@seznam.cz

OBECNÍ ZPRAVODAJ LÍŠNICKÉ OZVĚNY

Říjen

www.obec-lisnice.cz

173/21

V měsíci říjnu byly zahájeny regionální soutěže ve stolním tenise, kterých se účastní také čtyři družstva KS Líšnice. Podrobnosti o soutěži naleznete na str. 8.

Z poznámek kronikáře ...

Uvěřejňujeme poznámky, které si psal kronikář obce pan Adolf Chmelař

Školní budova ve Vyšehoří /Vyšehorkách/ a její osudy

13. července ve 13 hodin odpoledne roku 1842 ve Vyšehoří vyhořela do základů nízká dřevěná škola. Po okamžitém projednání obecní radou byl na místě staré školy ještě téhož roku položen základní kámen na stavbu nové školy. Prozatím bylo vyučování nouzové. Jedna třída byla umístěna ve Vyšehoří č.9 na výměně u Brotmanu a druhá třída v č. 34 ve výměně Johana Fiedlera. Nová školní budova je zděná jednopatrová dvoutřídní škola s pěti postupnými ročníky. Byla dána do provozu k novému školnímu roku 1845. Do této školy docházeli žáci ze

4 obcí - z Podolí, Újezda, Líšnice a Vyšehoří, takže některý rok docházelo do školy až 120 žáků. Škola nesla proti silnici německý název Deutsche Volks Schule - v češtině Německá lidová škola.

Po delším jednání byla před rokem 1892 obci Líšnice povolena zemskou školní radou v Brně stavba školy ovšem německé, do které roku 1892 začali docházet žáci z Líšnice. Žáci z Újezda začali docházet do škol v Mohelnici. Do Vyšehoří docházeli pouze žáci místní a z Podolí. Ředitelem byl Karl Dietrich z Podolí a učitelem Franz Itrniezka a později zde vyučoval Edmond Stratil z Nových Sadu u Olomouce. Byl to zatvrzelý Němec, na kterého měli koncem války spadeno partyzáni.

Po osvobození naší vlasti byla tato škola v roce 1945 uzavřena a po osídlení českým obyvatelstvem docházeli žáci z Vyšehoří do školy v Líšnici. Po delší době v jednání o otevření školy ve Vyšehoří byli školní radou ze Zábřeha vysláni zástupci do Podolí, kde měl být vyhlédnut vhodný pozemek pro stavbu školy, do které by chodili i žáci z Vyšehoří. Poněvadž zástupci z Podolí se nedostavili k jednání ani nepředložili písemný návrh, byla s okamžitou platností otevřena škola ve Vyšehoří. Ke slavnostnímu otevření došlo 3. ledna 1949. Prvním učitelem i správcem byl jmenován Jaroslav Špička rodák z Loštic, který denně k vyučování dojížděl. Rovněž zde ruční práce vyučovala učitelka Štěpánka Drkošová a římskokatolické náboženství p. Karel Hradílek kaplan z Loštic.

Zásluhu o otevření školy měl Alois Navrátil z Vyšehoří. Po čtyřletém působení odchází učitel Jaroslav Špička na nové působiště a na jeho místo dosazen učitel působící v Úsově Vladimír Smékal z Přemyslovic.

/Pokračování příště/

Svátek svatého Martina byl jedním z nejoblíbenějších svátků roku. Děti i hospodáři čekali na první sněh, hospodyně pekly posvícenskou martinskou husu a martin-ské rohlíky nebo podkovy, zvané martiny, roháče, zahýbáky. Čeledi končovala sjednaná služba, dostávala mzdu a hledala nového hospodáře, případně o rok prodlužovala dohodu. V tento den se uzavíraly smlouvy mezi obcí a obecním pastýřem, ovčákem, ponocným a dalšími lidmi. Konávaly se dobytčí či výroční trhy. Na mnoha místech se konaly poutě, neboť sv. Martin byl patronem koní. Hojně se

pořádala martinská posvícení.

Tradici, zvláště ve vinařských oblastech neb je Martin také patronem vinařů, má v tento den také slavnost nového vína.

Pranostiky starodávne zmiňují se o tom, že v době okolo sv. Martina začíná sněžit; např. **Na svatého Martina/dokončení v tajence/** avšak ještě více o tom, že na sv. Martina vábí pečená husička k rodinnému obědu: - O svatém Martině husa nejpekněji zpívá.- Radost Martina je husa a džbán vína.

Vyluštění minulé tajenky:

4. říjen je vyhlášen jako SVĚTOVÝ DEN ZVÍRAT

Vodorovně:

- 1 - Rychle opečený silný plátek masa
- 2 - Hnědý zbarvený mléčný nápoj
- 3 - Vně, mimo objekt
- 4 - Dentista
- 5 - Povlečení určené ke spaní
- 6 - Lák
- 7 - Žena najatá ke kojení
- 8 - Okřídlený kůň
- 9 - Dýchací orgán savců
- 10- Slitina mědi a zinku
- 11- Francouzská pálenka z vína
- 12- Slavnost honáků dobytka
- 13- Uzenářský výrobek
- 14- Škubání perí
- 15- Lesní paroháč
- 16- Strom s chvějícími se listy

1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					

A pak se rozjela volná zábava. Někteří sice už odpadli, unaveni nápojem emocí a zážitků, které byly notně zapíjeny, někteří se teprve k tomuto bodu dopracovávali. Nicméně, Spolek tří byl ještě pořád ve střehu a jejich slib starostovi, že se nic „nepodělá“ plnili na jedničku. Řekněme, že k tomu přispěli notně i jejich drahé a nenahraditelné polovičky, které si dali závazek dohledu a kontroly. Ale, ... uhlídejte v mumraji nenapravitelné snílky a příznivce silného moku. Nenápadně si dodávali kuráže u barmana v „pekle“, kde měli uskladněnou lahvinku něčeho ostřejšího. Brzy byla prázdná a tak si dopřáli další a další, ... a až do závěru, kolem třetí ranní hodiny, poletovali lehce jako motýli. Poslední návštěvníci bálu odcházeli nad rodícím se

SPOLEK TŘÍ

Jana Zámečnicková

4.díl

„Tak pánové, ... to byla bomba, ... to snad tady ještě nikdo nezažil, ...“ utrousil Cicmoň a rozepnul si další knoflíček na dřívě bílé košili. „Ale musel jsem vás včetně starosty do toho natlačit, ... pořád jste měli připomínky, jak se to nehodí, ... jaký to bude propadák, ...“ vyčítal Fňukal a vyhodil nateklé a unavené nohy na sousední židli. Muchloň jen kýval hlavou na souhlas a po vzoru Fňukala si dal nohy přímo na stůl. V naprosto ztichlém sále se jejich hlasy rozléhaly s ozvěnou. „Ovšem, ... důležité je, co nám to hodí, ... a musíme také uvážit, jak se ziskem naložíme, vidím to na pořádný zájezd pro celou vesnici, nejlépe do sklípku nebo pivovaru a taky něco pro mrňata, ...“ zasnil se Cicmoň a přivřel tou vidinou oči. „No,

... to by mě taky zajímalo, jak jsme vlastně dopadli, ... Fňukale, dones tu pokladnu, ... pomazlíme se s penízkama, ...“ pověřil ho Muchloň. A tak šel Fňukal pro pokladnu. Dlouho se nevracel. Bylo slyšet jen nervózní chrastění za barem. „Chlapi, ... pokladna je fuč, ... není za barem, ... není nikde!“ konstatoval zbledlý Fňukal. Všichni tři na povel vystřízlivěli. „Blbost, ... já sám osobně jsem ji nechal na pultu za barem, ... tak tam musí být!“ zavrčel Muchloň. „Kdo zamykal dveře od kulturáku?“ vznesl dotaz Cicmoň. Nastalo ticho a klopení očí. „Tak kdo, ... kdo zamykal, ...? Nikdo, ... že jo! Nikdo nezamykal a naše prachy někdo ukradl, ... klidně si vzal celou naditou pokladnu plnou těžce vydělanými penězi!“ „Třeba je ten zloděj ještě v kulturáku, ... najdeme ho, ...“ vystřelil Fňukal a začal nadzvedávat ubrusy u stolů. Muchloň se rozběhl na jeviště, cloumal oponou a závěsem až zpuchřelá látka povolila a spadla na něj. Snesla se jako obrovský šedý oblak plný prachu, pod kterým zmizel. „Co to vyvádíš?“ s hrůzou vykřikl Cicmoň. „Co bych vyváděl, ... hledám toho zloděje! O mě se starat nemusíš, ...“ vystřelil hlavu z pod bývalé opony Muchloň. Spolek tří utvořil rojnici a začal intenzivně prohledávat celý prostor kulturáku. Velké, nekonečné nic!

/Pokračování příště/

V sobotu 16. 10. 2021 pořádal spolek Relaxace Líšnice zájezd na zámek v Litomyšli a do Pekla Čertovina.

V Litomyšli jsme měli objednanou prohlídku zámku. Prohlídka byla rozdělena na

2 skupiny. První skupinu tvořili rodiče s dětmi a druhou jen dospělí, aby měli na prohlídku dostatek klidu. Zatím co jedna skupina se procházela zámkem, druhá měla hodinový rozchod. Byl tedy čas dát si v klidu kávu nebo se projít po krásném náměstí. Komu se nechtělo příliš chodit, mohl navštívit řemeslnou výstavu Kreativ, která se konala v zámecké konírně. Prohlídka zámeckých prostor byla zajímavá především velice nevšední a složitou výmalbou zámeckých pokojů. Na závěr prohlídky nás průvodce zavedl do zámeckého soukromého divadla, které je postaveno celé ze dřeva. Toto divadlo bývá veřejnosti přístupné pouze při festivalu Smetanova Litomyšl. Po prohlídce zámku nás čekal hodinový přejezd krásnou krajinou Pardubického kraje přes Nové Hrady a skalní město do Pekla v Čertovině. Zde jsme měli rezervovanou restauraci na pekelný oběd.

S plnými břichy si nás čertice pozvala do Pekla na hodinovou prohlídku s ochutnávkou na čertím baru.

Nejdříve byly děti vyzkoušeny v čertí škole, dospělí byli zase zkoušeni z pozemských hříchů a kdo nevěděl, byl za to v čertí mučirně potrestán.

Při audienci u Lucifera byli na hříšné váze zváženi malí hříšníci. Nikoho si Lucifer v pekla nechtěl nechat, a proto nás poslal dále do podzemí k pekelnému baru na ochutnávkou piva a čertokolči. Cestou z pekla jsme mohli nahlédnout do cel pro hříšníky a na závěr prohlídky v nové kavárně proběhla malá tombola, ve které bylo možné vyhrát volnou vstupenku do Pekla nebo čertí polibek.

Celý den si všichni účastníci zájezdu užili a cestou domů vymýšleli program zájezdu na příští rok. Věřím, že příští rok pojedou na zájezd více místních obyvatel a že na karanténu nebo na nemoc se bude už jen vzpomínat. *Lucie Dořáková*

UPOZORNĚNÍ OÚ

Obecní úřad Líšnice upozorňuje občany, kteří ještě nemají uhrazeny níže uvedené poplatky, aby tak učinili neprodleně v úředních hodinách na OÚ **do konce listopadu**.

Připomínáme výši poplatků pro rok 2021:

Platba za odvoz a likvidaci odpadů 650Kč/osoba nebo objekt/rok

Platba za údržbu pohřebiště 150Kč /hrobové místo/rok

Platba za psa 50Kč/pes/rok, každý další + 100Kč

Platba za vodu - dle odečtu vodoměru.

Můžete využít také bezhotovostní platby.

Číslo účtu obce: 190 268 41/0100

Variabilní symbol Líšnice: 1xx - kde xx znamená číslo popisné Vašeho domu

Variabilní symbol Vyšehorky: 2xx - kde xx znamená číslo popisné Vašeho domu

POZVÁNKA

Obecní úřad Líšnice Vás zve:

v neděli 5. 12. 2021 - návěs Líšnice

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA

v neděli 12. 12. ve 14 hodin - KD Líšnice

SOUSEDSKÉ POSEZENÍ

Akce se uskuteční,
pokud to epidemiologická situace dovolí.

AKCE NA HŘIŠTI

Taneční skupina X Treme Mohelnice uspořádala v pátek 29. října na líšnickém hřišti STEZKU ODVAHY. Na účastníky čekala nejhrůznější strašidla, příšery a jiná stvoření. Podle ohlasů na sociálních sítích se tato akce velmi vydařila.

Na podzim odstartovaly regionální soutěže ve stolním tenise. V letošním ročníku nás budou reprezentovat opět 4 družstva KS Líšnice.

„A“ družstvo si vede výborně. Po 5. kole má 17 bodů a sdílí 2 - 4. místo /4 vítězství, 1 prohru/. Lišnický tým „B“ je po 5. kole na 6. místě s 15 body /3 vítězství, 1 remíza a 1 prohru/. Družstvo „C“ má o 1 utkání méně než někteří soupeři a je prozatím na 9. místě se 7 body /1 vítězství, 3 prohry/. Líšnice „D“ má také o 1 utkání méně a rovněž dosáhlo na zisk 7 bodů, což znamená 6. místo /1 vítězství, 3 prohry/. Popřejme sportovcům, aby letošní soutěže proběhly bez přerušení.

Soupisky lišnických družstev regionální soutěží:

2. třídy:	3. třídy:	4. třídy:	5. třídy:
KS Líšnice A	KS Líšnice B	KS Líšnice C	KS Líšnice D
Mikula Dušan st.	Linhart Josef	Masopust Aleš	Vykydal Jan st.
Jelínek Martin	Havlíček Josef	Papula Lukáš	Novák Milan
Mikula Dušan ml.	Michal Vojtěch	Nemec Jan	Zacpal Pavel
Michal Marek	Hegr Radek	Zacpal Pavel	Kopačík Pavol
Havlíček Josef	Masopust Aleš	Vykydal Jan st.	Michal Karel
Michal Vojtěch	Papula Lukáš	Novák Milan	Pivonka Libor
Linhart Josef	Michal Karel	Michal Karel	Vykydalová Adéla
Masopust Aleš	Kopačík Peter	Kopačík Peter	Vykydal Jan ml.
Hegr Radek	Nemec Jan	Melcher Martin	Melcher Martin
	Novák Milan		Byvan Miloš
	Vykydal Jan st.		

VOLBY**2021****obec: Líšnice
ve výsledcích**Volby do Poslanecké sněmovny
Parlamentu ČR

8. a 9. října 2021

Voličů v seznamu:

310

Vydáno obálek:

215

Odevzdáno obálek:

215

Platných hlasů:

214

Volební účast:

69,35%

Volební účast v ČR:

65,43%**Jak jsme hlasovali v obci?**

Název:	Počet hlasů:	v %:
ANO 2011	59	27,57
SPOLU – ODS, KDU-ČSL, TOP 09	41	19,15
PIRÁTI a STAROSTOVÉ	31	14,48
Svoboda a př. demokracie (SPD)	26	12,14
Trikolora Svobodní Soukromníci	13	6,07
PŘÍSAHA Roberta Šlachty	10	4,67
VOLNÝ blok	9	4,20
Česká strana sociálně demokratická	8	3,73
Komunistická strana Čech a Moravy	7	3,27
Strana zelených	5	2,33
Moravané	3	1,40
ALIANCE NÁRODNÍCH SIL	1	0,46
Švýcarská demokracie	1	0,46

BUŠÍN u Mohelnice - leží na konci světa, ale neuvěřitelně krásného světa

Redaktor ČR Olomouc Miroslav Kobza v jednom ze svých rozhlasových pořadů Od Pradědu na Hanou představil osadu Bušín:

Bušín u Mohelnice je osadou, kde byl jen ten, kdo tam chtěl zavítat. Cesta, která obcí prochází, totiž končí zákazem vjezdu. Obec tedy leží jakoby na kraji světa. Přesto jsou její osudy zajímavé.

Bušín je skutečně jen malou osadou umístěnou na jižním svahu údolí nad potokem Podhrádek, nazývaným též Líšnicka. Najdeme jej uprostřed rozsáhlých lesů na jih od silnice

vedoucí z Moravské Třebové do Mohelnice, prakticky přímo jižně od centra Studené Loučky. Právě s touto obcí její historie dlouho souvisela, neboť byla její osadou a je vlastně dodnes, přestože například autem se sem ze Studené Loučky dá dojet jen pořádnou oklikou.

Ačkoliv se v některých historických publikacích i na webu dočtete, že Bušín, stejně jako jeho sesterská osada Buková, byl založen až kolem roku 1750, jeho historie je ve skutečnosti mnohem starší. Už v roce 1447 byla u Studené Loučky uváděna osada Bušín. Obě obce byly tehdy součástí panství pánů z Kunštátu sídlících na líšnickém hradu. Existence Bušína však pravda příliš dlouhá nebyla.

Už kolem roku 1490 je obec uvedena jako pustá. Historikové její zánik dávají do souvislosti s česko-uherskými válkami. Neustálé průchody vojsk, rabování a další strasti válečné doby pro malou osadu v lesích skutečně mohly být likvidační. Osada zpustla, jméno přetrvalo. Byť osada neexistovala, její jméno přežilo až do 18. století. Tehdy, v roce 1750 byla osada stejně jako nedaleká Buková obnovena.

později však počet usedlíků vytrvale klesal. Činžovní osada Bušín měla jistou autonomii, po vzniku obecního zřízení však byla přičleněna ke Studené Loučce.

Zda stojí přímo na původním místě, však není zcela jisté. Každopádně nově vzniklá činžovní osada neměla opět na různých ustláno. To je mimochodem vidět i na poměrně stálém počtu obyvatel. V roce 1771 jich zde urbář uvádí 112. Podle jmen se zdá, že byli vesměs všichni německé národnosti. V roce 1793 je obyvatel jen o dva více. V roce 1834 pak měl Bušín 19 domů a 192 obyvatel,

Spolu s ní se stala v roce 1976 součástí města Mohelnice. Paradoxní je, že ze Studené Loučky se do Bušína sice dojet dá, lesní silnička je však opatřena zákazem vjezdu, a tak legálně musí obyvatelé Bušína do své kdysi mateřské obce cestovat velkou oklikou přes Líšnici, Vyšehorky a Podolí.

Dnes je Bušín osadou na konci světa s neuvěřitelně malebnými domky a krásným okolím. Část

zdejších domů patří chalupářům, vyrostly zde i nové chaty, není jich však tolik, aby byl ráz vesnice výrazněji narušen. Některé domy jsou opraveny do půvabné podoby lidových stavení 19. století, takže místy to vypadá, jako by se zde zastavil čas. Uprostřed obce stojí malá kaple. Kříž před ní je datován rokem 1807, datum stavby kapličky se mi zjistit nepodařilo, ale stavební sloh napovídá rovněž první polovině 19. století. Zajímavé je, že osada byla, na rozdíl od nedaleké Bukové, vždy přifařena do Vyšehorek a ne do mateřské obce. Tam se rovněž chodilo do školy, později děti docházely i do Líšnice.

Zmíněné lesy v okolí Bušína jsou nádherné. Už po cestě do osady úzkou silničkou se vyplatí koukat kolem sebe. Možná zahlédnete plachého srnce, lehce podmračeného divočáka, pospíchajícího jezevce či další zvěř. Lesy jsou, pokud rostou, plné hub a najdeme zde v údolí potoka zejména v jarních měsících také mnoho krásných a chráněných květů.

<https://olomouc.rozhlas.cz/busin-u-mohelnice-lezi-na-konci-sveta-ale-neuveritelne-krasneho-sveta-6667481>